

[Boligministeren.]

Vi kan ikke godkende planer og gå i gang med nedrivning over hovedet på folk, så de ikke ved, hvor de skal bo. Tingene må hænge sammen. Men jeg tror, at vi med de foreliggende lovforslag og med de boliglove, vi vedtog i december forrige år, har skabt mulighed for en helhedsløsning af dette store problem, hvad jeg selv lægger overordentlig stærk vægt på.

Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen var endvidere inde på betragtninger om sanering i forbindelse med kunstnerisk og historisk værdifulde by- og gadebilleder. Jeg tror ikke, at det ærede medlem og jeg er uenige i grundprincipperne på dette punkt; men vi må jo afveje i hvert enkelt tilfælde, om vi skal tage en totalsanering, en delvis sanering, eller om der er historiske hensyn, der stiller sig hindrende i vejen, hvad vi i henhold til loven har mulighed for at tage hensyn til. Det ærede medlem nævnte en konkret sag, som har været diskuteret, nemlig nedrivningen af Lægeforeningens boliger. Jeg tør ikke kommentere denne sag i dag; jeg kender for lidt til den til at kunne gøre det.

Det ærede medlem hr. Lorentzen var ude med nogle, vi kan vist godt sige drilagtige bemærkninger om, at jeg ikke havde kunnet få regnskabet til at passe med hensyn til, hvor mange lejligheder vi kunne regne med ved saneringen; der var efter det ærede medlems opfattelse en modsætning imellem det antal, vi forudsatte ved finansieringsparagraffen, § 27, og så, hvad vi ellers har sagt om de ting. Men det er der nu altså ikke; når vi får tid til det i udvalget, skal vi se lidt mere på regnestykket. Forskellen kommer ganske enkelt deraf, at § 27 indeholder finansieringsmulighederne, og dér har vi afsat tilskud, statslånsbeløb, til at kunne sanere 2 000 lejligheder. Men derudover regner vi med at kunne få et antal lejligheder over tilsynsloven, over ombygningsforslag, over benyttelsesforbud o. s. v., og derved er vi på de godt 3 000. Og så kan jeg måske i denne forbindelse sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at når man skal anstille beregninger med hensyn til disse tal, må man huske på, at man også kan få et antal fra gode, ældre lejligheder, der bliver fornyet, men som vi naturligvis ikke af den

grund skal trække fra, men tværtimod skal lægge til.

Medens jeg er ved dette punkt, vil jeg gerne sige, at vi også i boligloven har taget højde for, at vi ikke skal betragte vort boligproblem alene, som om der enten er tale om en helt ny lejlighed eller tale om noget, der skal saneres og rives ned; der er en meget, meget stor mellemgruppe her af i øvrigt gode bygninger, som kan savne det moderne tilsnit, vi har i nyere ejendomme, og derfor har man også fået vedtaget her i folketinget, at vi i henhold til boligloven kan yde statslån på 12 mill. kr. om året som tilskud til forbedring af disse ældre ejendomme. Jeg tænker her ikke på de saneringsmodne ejendomme, for de må fornys, men jeg tænker på en gruppe, som er bygget senere, og som i øvrigt er god, og hvor vi kan hjælpe med til at få indrettet bedre køkkener og vaskerum, foretage gårdrydninger eller det, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen var inde på, isolering og andre foranstaltninger, der kan tjene til at gøre den pågældende bolig bedre. Også det har vi altså taget med i vore overvejelser, og der er vedtaget forslag derom.

Det ærede medlem hr. Lorentzen var videre inde på spørgsmålet om saneringstab og spurgte mig, om det var rigtigt opfattet, at når grundejerne gik ind i en sanering, ville de få samme erstatning for saneringstab, som om det var kommunen, der foretog saneringen, og det kan jeg sige er tilfældet; det vil blive ganske de samme vilkår. Men jeg må føje til, at det dog kun er ved nøje konstaterede tab, der kan være enighed om at give erstatning, det skal ikke være en forretning i den forstand.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Sandau, som var inde på betragtninger i retning af, at det måtte ikke være en økonomisk spekulation at sanere, og at han overvejede tanken om jordrentevilkår, at han, hvis han vil gå forslaget igennem, vil lægge mærke til, at vi har taget det synspunkt med, at en sanering på en central plads i byen godt kan medføre en ret betydelig grundstigning, og i det tilfælde skal en sådan stigning tages til indtægt, når man opgør tabet. Dernæst må jeg minde om, at vi har et grundstigningsforslag, en grundskyldslov, der også sætter os i stand til at tage det